

תת"ע 8720/04/16 - מדינת ישראל נגד סוקיטל ליאור

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 8720-04-16 מדינת ישראל נ' סוקיטל ליאור
דו"ח תעבורה 51200795873
25 אוקטובר 2016

לפני כבוד השופט אורן בועז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
סוקיטל ליאור

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד נאשד קאדרי

ב"כ הנאשם: עו"ד דטערנשהיורם

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ועקיפת רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף שלא נמצא לצידו הימני קו קטעים, בניגוד לתקנה 47 (ה) (5) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

למקרא כתב האישום עולה כי בתאריך 4/4/16 בשעה 11:50 לערך, נהג הנאשם ברכב מסוג טנדר מיציבושי מ.ר. 40-352-60 בכביש 444 בסמוך לצומת רנטיס מכיוון צפון לדרום וביצע עקיפה של רכב מסוג טנדר שהוביל מטען תוך שהוא חוצה קו הפרדה רצוף.

במועד המענה לכתב האישום כפר הנאשם בעובדות כתב האישום וטען כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

פרשת התביעה:

מטעם התביעה העיד: רס"ר יוגב בדני אשר ערך את טופס ההזמנה לדין ונסיבות האירוע **ת/1**.

בת/1 ציין העד כי במועד ובמקום הנקובים בכתב האישום היה במשמרת בניידת סיור שנסעה מאחורי טור רכבים שנסעו לאיטם בשל טנדר שהוביל נגרר עמוס במטען (להלן: הרכב "האחר"), כאשר הבחין ברכבו של הנאשם שנסע מאחורי הרכב "האחר" עוקף אותו כשהוא חוצה קו הפרדה רצוף לבן שנראה היטב ונוסע בנתיב הנגדי.

בהמשך למתואר לעיל עצר השוטור את הנאשם בצד הדרך בסמוך לצומת כ"ח, הסביר לו מהות העבירה ומסר לו טופס זימון לדין וכתב אישום (ת/1).

פרשת ההגנה:

הנאשם אשר בחר להעיד טען במענה לכתב האישום ובחקירתו בבית המשפט כי השוטור לא הבחין נכונה בראיית הדברים.

הוא עקף את הרכב "האחר" כחוק, במקום בו קיימים שני נתיבים במסלול הנסיעה מייד לאחר שעבר את צומת רנטיס, ולא במקום אותו ציין השוטור בעדותו (לאחר הסתיימות אי התנועה הבנוי) בו קיים קו הפרדה רצוף האוסר על עקיפה.

כתימוכין לגרסתו הגיש הנאשם צילום שערך **(נ/1)** במועד לא ידוע ובו ניתן להבחין לטענתו היכן התבצעה עקיפת "הרכב האחר" כגרסתו.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים ועיינתי במסמכים שהובאו בפני, שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

1. עד תביעה מספר 1 ציין **בת/1** והתייחס לכך בעדותו בבית המשפט, כי היה במשמרת בניידת סיור ונסע בטור רכבים אחרי רכבו של הנאשם כאשר הבחין בו מבצע עקיפה תוך כדי חציית קו הפרדה רצוף ברור לכל עין.
2. העד ציין כי, קטע הכביש מוכר לו היטב מעבודתו כשוטור בתחנה בשל תאונות שהתרחשו במקום. במועד הנקוב בכתב האישום, נשמר קשר עין רצוף עם רכבו של הנאשם, מזג האוויר היה בהיר השעה היתה שעת צהרים מוקדמת, השמש לא סינורה את הנוהגים ולא היה כל מכשול שיחסום את שדה הראיה בינו לבין רכבו של הנאשם בעת ביצוע העבירה.
3. בחקירתו הנגדית טען ב"כ הנאשם כי בשל העובדה שבינו לבין רכב הנאשם חצצו מספר רכבים, המרחק היה גדול ולכן העד, לא יכול היה להבחין כהלכה באופן בו נהג הנאשם. לטענה זו ענה העד כי **"המקום הוא שטח פתוח ולא היה לי דבר שמסתיר את שדה הראיה, מדובר בטנדר זה רכב גבוה" (ע' 6 ש' 5-6)**.

4. טענותיו של הנאשם לגבי המרחק הגדול בין רכבו לרכב השוטר שגרמה לטענתו לראיה לא נכונה של התרחשותן של עובדות, לא נתמכו בראיות כלשהן ונשארו בגדר אמירות כלליות שנאמרו.

5. עד התביעה העיד באופן עקבי, בהיר ועדותו הותירה בי רושם אמין.

6. לא מצאתי תימוכין או ראיה מדוע יתאר השוטר מצב דברים שלא התרחש.

7. מדובר בשוטר וותיק, מנוסה ומיומן אשר היה במשמרת עבודתו וזאת לצרכי אכיפה, לא הוצג בפני כל נימוק כי יש לבסס טענה כי השוטר טעה או לא דיבר אמת.

"בהעדר טענות של ממש בגין הגינותו של השוטר, מהימנותו אינה מוטלת בספק ובית המשפט יכול לבסס עליה קביעות עובדתיות איתנות" ראה, (ע"פ ירושלים 2416/08 גלבע נגד מדינת ישראל).

8. מנגד לא מצאתי את עדות הנאשם כמהימנה ומתארת את התרחשותם של העובדות נכונה.

9. גרסתו בבית המשפט כי ביצע עקיפה במקום מותר מייד לאחר שהשלים את צומת רנטיס סותרת את תגובתו הראשונית **בת/1** "לא עקפתי ולא היה קו הפרדה רצוף".

בבית המשפט העלה לראשונה הנאשם גרסה כי העקיפה בוצעה במקום בו ישנם שני נתיבים, לפני תחילתו של קו ההפרדה הרצוף.

לא ברור מדוע לא נטענה הטענה בפני השוטר במועד ביצוע העבירה, גרסה זו הינה גרסה כבושה שעומדת בסתירה לאמירתו בת/1.

10. מצאתי תימוכין לגרסת המאשימה בדברים נוספים שנרשמו מפי הנאשם בת/1 (בנסיבות המקרה) **"...לאחר מכן אמר שעקף אותו כי נסע לאט והקרשים שנשא לא היו קשורים..."**

אמירה מפלילה זו לכאורה, לא אומתה עם השוטר בעת עדותו וטעמיו של הנאשם עימו.

11. לא מצאתי לנכון ליתן משקל כלשהו לדבריו של הנאשם בדבר הגשת תלונה כנגד השוטר באשר לפועלו במועד האירוע. לא הובאה בפני כל ראיה ממשית מלבד העתק הגשת תלונה לתחנת המשטרה, שאינו מכיל כל מידע ממשי.

לנאשם או לב"כ היה די והותר זמן להציג ראיה כלשהי בדבר טענותיו מאז מועד האירוע ועד לסיומם של ההליכים המשפטיים.

12. התנהגות הנאשם בעת עצירתו ע"י השוטרים לאחר ביצוע העבירה כפי שתוארה ב**ת/1**:

"...כאשר ניגשתי לנהג נראה לחוץ הזיע, ידיו רעדו וכאשר ביקשתי ממנו רישיון נהיגה הציג רישיון רכב..." , יש בה כדי לסבכו לכאורה בביצוע העבירה.

13. אין **בנ/1** צילום שערך הנאשם במקום, כדי לתמוך בגרסתו, נ/1 נערך במועד לא ידוע ושכחז אינו יכול "להנציח" את מצב הדברים במועד האירועים.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שהזהרתי את עצמי כי בפני עדות יחידה, הנני קובע כי הוכח ברמת הוודאות הנדרשת בהליך פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ואני מרשיע אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום כ"ג תשרי תשע"ז, 25/10/2016 במעמד הנוכחים.

אורן בועז , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של נהיגה ועקיפת רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף, עבירה לפי תקנה 47 (ה) (5) לתקנות התעבורה.

נסיבות ביצוע העבירה פורטו בהכרעת הדין.

המאשימה בעתירתה ביקשה להטיל על הנאשם עונש של פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס כספי וזאת בהתחשב בעברו התעבורתי המכביד של הנאשם הכולל 79 הרשעות קודמות.

מנגד עתר ב"כ הנאשם שלא להחמיר עם מרשו, בהתחשב בעובדה כי פרנסתו תלויה ברישיון הנהיגה, הוא אב ל-4 ילדים ומשלם מזונות.

אין חולק על חומרת העבירה וצודקת המאשימה בעתירתה להחמיר עם הנאשם לנוכח עברו התעבורתי המכביד, מעיון בגיליון הרשעותיו עולה כי לנאשם הרשעות של אי ציות לתמרורים, נהיגה בקלות ראש וגרם תאונת דרכים, שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, נהיגה וחציית צומת באור אדום, נראה כי נהיגתו של הנאשם במשך השנים בו אווז

עמוד 4

ברישיון נהיגה רצופה בעבירות על החוק.

לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, את מתחם הענישה הנוהג, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו ועברו התעבורתי

לפיכך אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

קנס:

אני מטיל על הנאשם קנס כספי בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם עד יום 25/1/17.

ב"כ הנאשם/ הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

פסילה בפועל:

הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 ימים.

רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט לא יאוחר מיום 25/12/16 בשעה 12.00 וממועד ההפקדה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו עד למועד הנקוב, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד. אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט.

פסילה על תנאי:

הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי לוד תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ג תשרי תשע"ז, 25/10/2016 במעמד הנוכחים.

אורן בועז, שופט

